

LLIÇÓ I

vo-sal-tres

vos-al-tres

tran-si-gir

trans-i-gir

hie-ne

hiena

il-lu-sió

il-lu-si-ó

glo-ri-a

glò-ri-^a

Lluia

Lluïa

abraçador

abrusador, abrasador

fent-me

i em feia

LLIÇÓ II

interés

interès

café

café

pasos

passos

LLIÇÓ III

traduiu

traduïu

traduïrem

traduirem

traduïriem

traduiríem

els hi ensenyà

els ensenyà

els hi imbuí

els imbuí

els hi digué

els digué

il-lustraren

il.lustraren

LLIÇÓ IV

recó

els hi recullia

remisos en descobrir-se

repelons

els hi arrencava

LLIÇÓ V

esbeltes

sembla s'han d'encendre

racó

els recollia

remisos a descobrir-se

estirades ~~xxxxxx~~

els arrencava

esveltes

sembla que s'han d'encendre

OBSERVACIONS

Les lletres d'un prefix són inseparables: vos-al-tres, trans-i-gir (no vos-sal-tres, tran-si-gir).

Una i o una u entre vocals, si no formen diftong creixent amb la vocal següent, han de portar dièresi: lluïa, traduïu (no lluia, traduiu). Però hi ha algunes excepcions, entre altres les terminacions del futur i del condicional: traduirem, traduiríem (no traduirem, traduiríem).

La e dels mots interès, café és gran oberta; han de portar, doncs, accent greu.

"Abraçador" vol dir que abraça, derivat de braç; abrasador vol dir que abrasa, derivat de brasa.

Entre vocals, el so de s forta o sorda s'escriu ss (si no s'ha d'ecriure amb e o ç): passos (no pasos).

"Els hi", combinació de dos pronoms febles, representa dos complements. Un sol complement es representa per un sol pronom feble. Els "els hi" de les lliçons III i IV són incorrectes, perquè només volen dir "a ells" (complement indirecte).

La l doble s'escriu l.l, no l-l.

Abans, hom escrivia "recó"; avui, es considera preferible la forma "racó".

Davant un infinitiu, quan els castellans diuen "en", en català cal dir "a": remisos a descobrir-se (no "en descobrir-se").

Cerqueu al diccionari el significat del mot repeló i veureu que no escau allà on l'heu posat.

Tanmateix, heu fet un bon treball, gairebé excel·lent.